

بررسی افزودن آرد جو و لاکتوپلانتاروم (ATCC43332) بر خواص کیفی نان‌های تست

سara موحد^{۱*}، ندا میرزایی^۱، حسین احمدی چناربن^۲

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ورامین - پیشوای، گروه علوم و صنایع غذایی، ورامین، ایران.

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ورامین - پیشوای، گروه زراعت و اصلاح نباتات، ورامین، ایران.

(تاریخ دریافت: ۸۹/۷/۶ تاریخ پذیرش: ۹۰/۶/۲۳)

چکیده

آرد جو یک ماده غذایی ارزان، مغذی و پرفیر بوده و کاربرد فراوانی در صنایع غذایی به ویژه در محصولات پخت دارد. امروزه نقش فیبر در رژیم غذایی انسان و تاثیر آن در سلامت و پیشگیری از بیماری‌های مزمن نظیر چاقی، بیماری‌های قلبی عروقی، دیابت و سرطان های دستگاه گوارش حائز اهمیت می‌باشد. در این تحقیق، ابتدا آرد جو در مقادیر مختلف، ۱۵، ۲۰ و ۴۵ درصد به آرد گندم مصرفی در تولید نان‌های تست اضافه گردید و سپس به منظور ارزیابی کیفی آردهای گندم و جو، آزمون‌های شیمیایی مختلفی انجام گردید و مشخص شد که آرد گندم مصرفی با ۲۹/۷۵ درصد گلوتون مرطوب و آرد جو با دارا بودن ۶/۵ درصد فیبر از کیفیت تغذیه‌ای بالایی برخوردار بودند. پس از آن خمیر در دو مرحله مختلف تهیه گردید در مرحله اول، آرد جو در مقادیر ذکر شده به آرد گندم اضافه شد و در مرحله دوم، آرد جو با همان مقادیر به همراه ۲۵٪ خمیر ترش تهیه شده از تخمیر لاکتیکی با باکتری لاکتوپلانتاروم (ATCC43332) به آرد گندم مصرفی اضافه گردید. در ادامه به منظور بررسی تاثیر مخلوط‌های نامبرده بر خمیر نان تست از آزمون‌های رئولوژیکی (فارینوگراف و اکستنسوگراف) استفاده و مشخص شد که بیشترین مقدار جذب آب مربوط به تیمار B₃ (حاوی ۴۵ درصد آرد جو) و بیشترین میزان زمان گسترش خمیر، پایداری خمیر، عدد کیفیت فارینوگراف و مقدار انرژی مربوط به خمیر شاهد بوده است. در نهایت میزان بیاتی نمونه‌های نان توسط دستگاه بافت‌سنجد و ویژگی‌های حسی توسط پانلیست‌ها مورد ارزیابی و مشخص گردید که تیمارهای B₁ (حاوی ۱۵ درصد آرد جو) و B₁ (۱۵ درصد آرد جو به همراه ۲۵ درصد خمیر ترش) از کمترین میزان بیاتی در مقایسه با سایر تیمارها برخوردار بودند، ضمن این که تیمار B₁ از لحاظ ارزیابی ویژگی‌های حسی بیشترین امتیاز را دارا بود.

کلید واژگان: آرد جو، اکستنسوگراف، فارینوگراف، لاکتوپلانتاروم، نان تست

همچنین تحقیقات Ereifej در سال ۲۰۰۶ نشان داد که به کارگیری آرد جو سبب افزایش ارزش تغذیه‌ای نان شده ولی موجب کاهش کیفیت ویژگی حسی نان می‌گردد. امروزه تمایل اکثر افراد، مصرف نان‌هایی سالم با طعم مناسب، بافت مطلوب و ماندگاری طولانی و بدون هرگونه مواد نگهدارنده می‌باشد که بدین منظور روش‌های مختلفی مورد استفاده قرار گرفته که یکی از این روش‌ها، افزودن خمیر ترش به منظور بهبود پخت و تاخیر بیاتی نان می‌باشد [۲]. لاکتوباسیلوس‌ها، مهم‌ترین باکتری‌های تخمیر کننده مواد غذایی بوده و در بیشتر موارد به عنوان بخشی از میکروفلور طبیعی یا به عنوان آغازگر کشت به کار می‌روند. صادقی در سال ۲۰۰۷، با بررسی خواص نان *Lactobacillus plantarum* ATCC43332، مشخص نمود که نان‌های حاصل، دارای کیفیت برتر از نظر حسی، رئولوژیکی و ماندگاری بوده به طوری که نمونه‌های تولیدی با ۲۴ ساعت زمان تخمیر در دمای ۳۲ درجه سانتی گراد، بیشترین مدت زمان ماندگاری را داشتند همچنین نسبت به سایر نمونه‌ها، میزان فساد نخ نخی شدن در آن‌ها به دلیل تولید اسید و سایر متابولیسم‌های آنتی‌باکتریال خمیر ترش، کمتر مشاهده شد [۹]. خمیر ترش تحت تاثیر عامل‌های داخلی و خارجی قرار گرفته و جمعیت میکروبی آن بر ویژگی‌های نهایی محصول نظیر حجم، بافت، عطر و ارزش غذایی تاثیر گذاشته ضمن آن که سبب افزایش میزان دسترسی - برخی مواد معدنی و کاهش میزان کپک زدگی می‌گردد [۱۰]. از سایر ویژگی‌های مفید خمیر ترش می‌توان به بهبود ویژگی‌های حسی نان، کاهش اثرات گلوتن در میتلایان به بیماری سلیاک، توسعه مواد ضد میکروبی، اثرات ضد قارچی و بهبود خواص رئولوژیکی خمیر اشاره نمود [۱۱] و [۱۲]. با توجه به این که یکی از مهم‌ترین ویژگی‌هایی که بر قابلیت مصرف و پذیرش نان تاثیر دارد، بیاتی است. لذا کاربرد خمیر ترش تخمیر شده با باکتری‌های لاکتیکی به واسطه وجود باکتری‌های لاکتیکی در تولید برخی پلی ساکاریدهایی نظیر دکستران، زانتان، گلوکان، فروکتان و لوان در خارج سلولی، سبب افزایش میزان جذب آب شده که نتیجه آن جلوگیری از انتقال رطوبت مغز نان به سمت پوسته و به تعویق انداختن بیاتی نان است [۱۳] و [۱۴]. به علاوه مشخص گردید ترکیبات مذکور تاثیر قابل توجهی بر حجم و زمان ماندگاری نان‌ها

۱- مقدمه

در سال‌های اخیر، توسعه محصولات غذائی که از ارزش غذائی و با مدت زمان ماندگاری بالا برخوردار باشند بسیار مورد توجه قرار گرفته است. مطالعات اکثر محققین نشان می‌دهد که وجود غلات در رژیم غذائی، موجب کاهش احتمال بروز برخی بیماری‌ها نظیر دیابت، چاقی، سرطان، قلبی و عروقی می‌گردد، درحالی که استفاده از غذاهایی با ان迪س گلایسمیک^۱ (GI) بالا باعث افزایش ریسک بیماری‌های مذکور در انسان می‌شود. یکی از دانه‌های با ارزش غلات، دانه جو بوده که دارای انواع و ارقام متفاوتی است و امروزه با توجه به خواص مفید و مغذی بودن آن، در اکثر کشورهای دنیا مصرف آن رو به افزایش است. نان جو یکی از محصولات فرآوری شده جو بوده که در تامین سلامت تغذیه‌ای افراد نفتش مهمی ایفا می‌نماید [۱] و [۲]. اهمیت نان در سبد خانوارها بر هیچکس پوشیده نیست و در بسیاری از کشورها، نان تامین کننده اصلی انرژی و پروتئین روزانه مردم می‌باشد. لذا امروزه افزایش ارزش تغذیه‌ای نان، یکی از اهداف مهم صنایع نانوایی است، به عبارتی چنانچه بخشی از آرد گندم مصرفی در تولید - نان، با ترکیبات دیگری نظیر آرد جو جایگزین گردد، نان حاصل به دلیل داشتن بتاگلوكان (۴-۸ درصد)، ضمن آن که در کاهش ان迪س گلایسمیک خون افراد نقش دارد، سبب افزایش ارزش غذایی محصول نیز می‌گردد [۳] و [۴].

بتاگلوكان، پلی‌ساکاریدی خطی است و از واحدهای بتاگلوكز با اتصالات (۱-۳) و (۱-۴) تشکیل شده و در واقع نوعی فیبر محلول در دانه غلات به شمار می‌رود. در اکثر دانه‌های غلات، فیبر صرفاً در لایه‌های خارجی دانه قرار داشته که میزان آن طی فرآیند پوست کری، کاهش می‌یابد ولی فیبر موجود در دانه جو، در سراسر دانه پراکنده بوده و طی آسیاب کردن دانه و تولید آرد، مقدار قابل توجهی بتاگلوكان در آرد باقی می‌ماند [۵] و [۶].

نتایج تحقیقات Newman در سال ۲۰۰۵ نشان می‌دهد که - مصرف نان‌های حاوی آرد جو و بتاگلوكان در کترول قند خون، کاهش میزان کلسیترول و چربی خون، کاهش بروز بیماری‌های قلبی عروقی و کاهش وزن افراد موثر می‌باشد [۷] و [۸].

1. Glycemic Index

- آزمون‌های رئولوژیکی خمیر

به منظور تعیین برخی ویژگی‌های رئولوژیکی نمونه‌های خمیر شاهد و نیز خمیر حاوی ۱۵، ۳۰ و ۴۵ درصد آرد جو، از آزمون فارینوگراف (طبق استاندارد بین‌المللی AACC شماره ۵۴-۲۱) استفاده شد. به علاوه بر روی سه نمونه خمیر دیگر (شاهد، مقادیر مختلف آرد جو و آرد جو به همراه ۲۵ درصد خمیرترش) نیز آزمون اکستنسوگراف (طبق استاندارد بین‌المللی AACC شماره ۵۴-۱۰) انجام پذیرفت [۱۸].

- روش تهیه سوسپانسیون میکروبی

ابتدا مطابق دستورالعمل صادره از مرکز پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران، آمبول لیوفیلیزه شده لاکتوپاسیلوس پلانتاروم (ATCC ۴۳۳۳۲) در شرایط استریل به محیط کشت سانتیگراد به مدت ۴۸ ساعت انکوبه شد. از آن جایی که به منظور تلچیق سوسپانسیون میکروبی به خمیر نان، زمان لازم برای رشد باکتری و ظاهر شدن کلنی الزامی است، پس با استی سانتریفیوژ (۵۰۰۰ دور طی ۱۵ دقیقه) شود. پس از شستشو با سرم فیزیولوژی و سانتریفیوژ کردن مجدد توسط اسپکتروفوتومتری (با طول موج ۶۰۰ نانومتر) میزان جذب نوری تعیین و شمارش باکتری‌ها انجام گرفت [۹].

- روش تهیه خمیرترش و چگونگی اضافه کردن آن به خمیر نان

به منظور تهیه خمیرترش، به ازای هر ۳۰۰ گرم آرد گندم، ۱۸۰ میلی‌لیتر سوسپانسیون میکروبی (در هر میلی‌لیتر، CFU 10^8 و٪ ۰/۲۵٪ مخمر ساکارومایسین سروزیه استفاده گردید. سپس به منظور داشتن خمیری همگن، از دستگاه مخلوط کن (۶۰ دور بر دقیقه) استفاده شد و پس از انتقال آن به ظروف استریل در دمای ۳۲ درجه سانتی‌گراد برای ۲۴ ساعت انکوبه گردید. در نهایت ۲۵ درصد از خمیرترش تهیه شده بر اساس وزن آرد گندم و جو با درصدهای ۱۵، ۳۰ و ۴۵ به هر یک از مخلوط‌ها اضافه و مجدداً با شدت ۶۰ دور در دقیقه مخلوط گردید [۹].

- روش تولید نان تست و چگونگی پخت آن

پس از تهیه و توزین مواد اولیه، آرد جو با مقادیر مختلف، ۱۵ و ۴۵ درصد به آرد گندم اضافه گردید و به مدت ۱۰ دقیقه

دارند. در ضمن خمیر ترش مصرفی با ممانعت از فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز، در کاهش میزان هیدرولیز نشاسته، کاهش تولید دکسترین با وزن مولکولی پایین و کاهش کریستالیزه شدن نشاسته موثر است [۱۵] و [۱۶]. تحقیقات دیگری نشان داده خمیر ترش بر رئولوژی خمیر تاثیر داشته و نتیجه آن، افزایش میزان انحلال پذیری پروتئین‌ها، کشش‌پذیری و نرم شدن خمیر مصرفی می‌باشد [۱۷].

۲- مواد و روش‌ها

- مواد اولیه

آرد گندم نول مخصوص نان تست با درجه استخراج ۶۸ درصد و آرد جو، از تعاونی نان سحر، مخمیر نانوایی خشک (ساکارومایسین سروزیه) از شرکت ایران ملاس و ویال لیوفیلیزه شده باکتری لاکتوپاسیلوس پلانتاروم (ATCC ۴۳۳۳۲) از مرکز پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران تهیه گردید. در کلیه آزمون‌ها تیمار شاهد با کد C، تیمار ۱۵ درصد آرد جو با کد B₁، تیمار ۳۰ درصد آرد جو با کد B₂، تیمار ۴۵ درصد آرد جو با کد B₃، تیمار ۱۵ درصد آرد جو به همراه ۲۵٪ خمیرترش با کد BS₁، تیمار ۳۰ درصد آرد جو به همراه ۲۵٪ خمیر ترش با کد BS₂ و تیمار ۴۵ درصد آرد جو به همراه ۲۵٪ خمیر ترش با کد BS₃ مشخص شدند.

- روش‌ها

- آزمون‌های شیمیایی نمونه‌های آرد

آزمون‌های شیمیایی به عمل آمده روی آرد گندم شامل اندازه‌گیری رطوبت (طبق استاندارد بین‌المللی AACC به شماره ۱۶-۴۴)، خاکستر (طبق استاندارد بین‌المللی AACC به شماره ۰۱-۰۸)، پروتئین (طبق استاندارد بین‌المللی AACC به شماره ۱۱-۳۸)، pH (طبق استاندارد بین‌المللی ICC شماره ۱۱-۱۲)، گلوتون مرطوب (طبق استاندارد بین‌المللی AACC به شماره ۵۲-۰۲)، عدد رسوبی (طبق استاندارد بین‌المللی AACC به شماره ۱۱۶) و فیبر خام (طبق استاندارد بین‌المللی AACC به شماره ۳۲-۱۰) بودند. همچنین آزمون‌های شیمیایی به عمل آمده روی آرد جو شامل اندازه‌گیری رطوبت، خاکستر، پروتئین و فیبر بود که مطابق استاندارد بین‌المللی AACC به شماره‌های ذکر شده انجام گردید [۱۸].

جدول ۲ نتایج میانگین آزمون‌های شیمیایی آرد جو

(برحسب درصد)

نمونه/ ویژگی	رطوبت	خاکستر	*پروتئین	فیبر
آردجو	97.5 ± 2.14	2.5 ± 0.84	5 ± 1.41	
۹۵				

*در تعیین میزان پروتئین آرد جو از حاصل ضرب میزان ازت در ضریب $5/8$ استفاده شده است

نتایج میانگین آزمون‌های شیمیایی نشان می‌دهد که آرد نول - مصرفی با $29/75$ درصد گلوتون مرطوب از کیفیت بالای برخوردار بوده همچنین آرد جو با دارا بودن $6/5$ درصد فیبر حاوی مواد مغذی فراوانی است و می‌تواند به عنوان یک ماده غنی کننده در فرمولاسیون نان تست مورد استفاده قرار گیرد.

- آزمون فارینوگراف نمونه‌های آرد

نتایج مقایسه میانگین فارینوگراف نمونه‌ها در جدول ۳ نشان می‌دهد که درصد جذب آب آرد با افزودن آرد جو افزایش یافته است. از نظر میزان جذب آب بین تمامی تیمارها به جز نمونه شاهد و B_1 تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.01$). به علاوه درصد جذب آب در تیمار B_3 و سپس B_2 و B_1 دارای بیشترین و در تیمار شاهد کمترین مقدار است. به طور کلی در نمونه‌های حاصل با به کارگیری مقادیر بیشتر آرد جو و در نتیجه وجود فیبر و خاکستر بیشتر، میزان جذب آب افزایش می‌یابد. تحقیقات نشان داده که مقادیر بالای خاکستر (ذرات سبوس بیشتر آرد) سبب افزایش میزان جذب آب می‌گردد [۱۹]. همچنین وجود گروه‌های هیدروکسیل در ساختار هرگونه فیبر رژیمی، سبب ایجاد اتصالات هیدروژنی بیشتر و در نتیجه تبادل بیشتر با آب شده و به همین دلیل جذب آب افزایش می‌یابد [۱۹]. از نظر شاخص زمان گسترش خمیر، بین تیمارهای B_1 و B_2 اختلاف معنی داری مشاهده نگردد ولی تیمار شاهد دارای بیشترین زمان گسترش خمیر و تیمار B_3 کمترین زمان گسترش خمیر و دارای اختلاف معنی دار ($P < 0.01$) با سایر تیمارها می‌باشد. از نظر زمان پایداری خمیر، تمامی تیمارها دارای اختلاف معنی دار ($P < 0.01$) نسبت به یکدیگر بودند. به طوریکه کمترین زمان پایداری خمیر را نمونه B_3 و بیشترین را نمونه شاهد دارا بود. لازم به ذکر است که در ارزیابی خمیر بر اساس ویژگی‌های فارینوگراف، زمان پایداری خمیر بین $20\text{--}2$ دقیقه کیفیت خیلی

در مخزن خمیر گیر مخلوط شد. سپس آب به مخلوط اضافه گردید. (این عملیات بار دیگر به همراه 25 درصد خمیر ترش، بر اساس وزن آرد انجام شد). پس از اختلاط کامل آرد و آب و تشکیل توده فرم پذیر(خمیر)، استراحت اولیه نمونه‌ها به مدت 10 دقیقه انجام شد. سپس قطعاتی از خمیر به وزن تقریبی 450 گرم چانه گیری و گرد گردید و مجدداً پس از 10 دقیقه استراحت تخمیر میانی انجام گرفت. در نهایت چانه‌ها پس از سپری کردن تخمیر نهایی (40 دقیقه در دمای 30 درجه سلسیوس)، در قالب‌های نان تست انتقال و در فر گردان پخت گردید.

- آزمون بافت سنجی (بیاتی)

برای تعیین میزان بیاتی نمونه‌های نان در مدت زمان های صفر، 24 ، 48 و 72 ساعت از دستگاه بافت سنج (Instron) طبق روش استاندارد بین‌المللی AACC به شماره $74-09$ استفاده گردید [۱۸].

- آزمون حسی نان

برای ارزیابی کیفی عطر و طعم نمونه‌های نان، از کاربرد حواس پنجمگانه افراد متخصص و آموزش دیده، داورهای حسی (پانلیست‌ها) بر اساس استاندارد بین‌المللی AACC به شماره $74-30$ استفاده گردید [۱۸].

- روش تجزیه و تحلیل آماری

برای آزمون‌های آماری از تجزیه و تحلیل واریانس استفاده و مقایسه میانگین‌ها توسط آزمون چند دامنه‌ای دانکن و توسط نرم افزار SPSS نسخه 14 انجام شد.

۳- نتایج و بحث**- آزمون شیمیایی نمونه‌های آرد**

در جدول‌های 1 و 2 مشخصات نمونه‌های آرد گندم و جو که آزمون‌های شیمیایی روی آنها انجام گرفته، نشان داده شده است.

جدول ۱ نتایج میانگین آزمون‌های شیمیایی آرد گندم

نول

*در تعیین میزان پروتئین آرد نول، از حاصل ضرب میزان ازت در

نمونه/ ویژگی	علو ml	گلوتون	pH	*پروتئین٪	خاکستر٪	مرطوب٪
آرد گندم (نول)	35	$29/75$	$5/9$	$10/62$	$0/46$	$13/33$

ضریب $5/7$ استفاده شده است

رقیق شدن شبکه گلوتنی به دلیل فعالیت‌های آنزیمی بود [۲۲].

میزان مقاومت به کشش خمیر طی زمان‌های ۴۵، ۹۰ و ۱۳۵ دقیقه با افزایش درصد آرد جو، با افزایش روپرو بود. زیاد بودن مقاومت به کشش نشان دهنده افزایش پایداری خمیر می‌باشد. همچنین با افزودن خمیرترش به نمونه‌ها (به جز تیمار BS_3 در ۴۵ دقیقه)، کاهش مقاومت به کشش مشاهده شد و کمترین مقاومت به کشش متعلق به تیمار BS_3 و بیشترین آن مربوط به تیمارهای B_2 و B_3 بود. همچنین قابلیت کشش پذیری - خمیر در زمان‌های ۴۵، ۹۰ و ۱۳۵ دقیقه با افزایش درصد آرد - جو کاهش و با اضافه کردن خمیرترش به نمونه‌ها، این روند کاهش ادامه داشت ولی اختلاف معنی‌داری بین تیمارها مشاهده نشد. بیشترین عدد نسبت مقاومت به کشش در زمان‌های ۹۰، ۴۵ و ۱۳۵ دقیقه مربوط به تیمار B_3 و کمترین آن متعلق به تیمار BS_2 و شاهد محاسبه شد. به طورکلی با افزایش زمان تخمیر در تمامی تیمارها، نسبت مقاومت به کشش افزایش یافت یعنی مصرف خمیرترش، تاثیر فراوانی بر رئولوژی خمیر داشته است. Cangno و همکاران (۲۰۰۳)، اظهار نمودند که کاهش مقاومت در مقابل گسترش و افزایش قابلیت کشش پذیری آن، سبب تولید خمیری نرمتر و با ویسکوزیته کمتر می‌شود [۲۳].

- نتایج ارزیابی بیاتی نان‌ها به روش دستگاهی (اینستران)

با توجه به نتایج مقایسه میانگین بدست آمده از جدول ۵ میزان نیروی لازم جهت متراکم کردن نان‌های تولیدی بر حسب نیوتون، طی زمان‌های صفر (بالاً فاصله بعد از پخت نان)، ۲۴، ۴۸ و ۷۲ ساعت بعد از پخت توسط دستگاه اینستران ارزیابی شد. بر طبق داده‌های ارائه شده در جدول مذکور، کمترین میزان بیاتی در زمان صفر مربوط به تیمارهای B_1 و BS_1 بود که دارای اختلاف معنی‌دار با کلیه تیمارها (به جز BS_2) می‌باشد و بیشترین امتیاز بیاتی مربوط به تیمار B_3 و سپس BS_3 است که البته بین این دو اختلاف معنی‌دار مشاهده نمی‌شود. از سویی افزودن آرد جو به مقدار ۱۵ درصد به تنهایی و نیز به همراه خمیرترش سبب کاهش میزان بیاتی نمونه‌های نان در کلیه زمان‌ها شده است و لی مصرف مقادیر بیشتر آرد جو، در کلیه زمان‌ها موجب افزایش میزان بیاتی نان‌ها گردیده است.

ضعیف، ۲-۴ دقیقه کیفیت ضعیف، ۴-۷ دقیقه کیفیت متوسط قوی، ۷-۱۰ دقیقه کیفیت قوی، ۱۰-۱۵ دقیقه کیفیت خیلی قوی خمیر را نشان می‌دهد [۲۰].

از نظر درجه سست شدن خمیر، بعد از ۱۰ دقیقه بین تیمارهای شاهد و B_1 تفاوت معنی‌داری مشاهده نگردید ولی کمترین مقادیر آن به ترتیب مربوط به نمونه B_1 و شاهد و بیشترین مقدار آن مربوط به تیمار B_3 می‌باشد. یعنی افزودن آرد جو تا ۱۵ درصد باعث قوی شدن نمونه و کاهش میزان سست شدن خمیر می‌شود ولی مقادیر بیشتر آرد جو باعث افزایش این شاخص می‌گردد. همچنین نتایج درجه سست شدن خمیر بعد از ۱۲ دقیقه مشابه درجه سست شدن خمیر بعد از ۱۰ دقیقه بود.

یکی از مهم‌ترین شاخص‌های اندازه‌گیری شده در فارینوگراف، تعیین ارزش نانوایی یا والوریمتری آرد است. به این مفهوم که آرد جو تا چه اندازه قابلیت پخت و تولید نان را دارا می‌باشد. با افزایش میزان غنی‌سازی با آرد جو، کیفیت و ارزش نانوایی کاهش می‌یابد به طوری که بیشترین عدد والوریمتری مربوط به نمونه شاهد می‌باشد هر چند اختلاف معنی‌داری بین نمونه شاهد و نمونه B_1 مشاهده نشده و کمترین این شاخص مربوط به نمونه‌های B_3 و S_2 بود که اختلاف معنی‌دار بین آن‌ها نیز مشاهده نشد. به طورکلی با افزایش میزان غنی‌سازی با آرد جو، میزان شاخص‌های زمان گسترش خمیر، پایداری و عدد کیفیت کاهش و میزان زمان سست شدن خمیر بعد از ۱۰ دقیقه و ۱۲ دقیقه افزایش می‌یابد که به دلیل تضعیف شبکه گلوتنی خمیر می‌باشد در نتیجه کیفیت خمیر با افزایش درصد آرد جو کاهش می‌یابد. نتایج به دست Basman & Koksel (۲۰۰۱) مطابقت می‌نماید [۲۱].

- نتایج آزمون اکستنسوگراف نمونه‌های آرد

با توجه به نتایج مقایسه میانگین بدست آمده از جدول ۴ بیشترین مساحت زیر منحنی (انرژی) طی زمان‌های ۹۰، ۴۵ و ۱۳۵ مربوط به خمیر شاهد می‌باشد که با افزایش درصد آرد جو میزان این شاخص کاهش می‌یابد به طوریکه کمترین میزان، مربوط به تیمار B_3 است البته بین تیمارهای B_2 و B_3 اختلاف معنی‌داری وجود ندارد. همچنین مساحت زیر منحنی (انرژی) با افزودن خمیرترش به نمونه‌ها با کاهش روپرو شد در نتیجه خمیر حاصل نرم‌تر گردید که علت آن، تشکیل برخی اسیدها و

جدول ۳ نتایج مقایسه میانگین شاخص‌های فارینوگراف*

تیمار/ویژگی	میزان جذب آب(درصد)	زمان گسترش خمیر	زمان پایداری (دقیقه)	درجه سست شدن خمیر	درجه سست خمیر (والوریتمتری)	عدد کیفیت فارینوگراف
C	۶۰/۹۵±۵/۴۷ ^c	۴/۸۵±۱/۲۱ ^a	۶/۲۵±۱/۷۸ ^a	۶۱/۵۰±۳/۶۲ ^b	۹۲±۴/۱۱ ^b	۷۳/۵۰±۲/۲۵ ^a
B ₁	۶۱/۵۰±۴/۸۹ ^c	۴/۵۰±۱/۰۱ ^b	۵/۳۰±۴/۰۹ ^b	۶۰±۱/۰۷ ^b	۹۵±۴/۰۲ ^b	۶۸±۳/۱۵ ^a
B ₂	۶۳/۵۰±۳/۱۵ ^b	۴/۳۰±۰/۹۵ ^b	۴/۳۰±۶/۱۱ ^c	۷۲±۴/۳۷ ^{ab}	۱۰۵±۶/۳۴ ^{ab}	۶۰±۱/۰۵ ^b
B ₃	۶۴/۵۰±۵/۴۲ ^a	۴/۱۰±۰/۸۸ ^c	۳/۹۰±۱/۰۱ ^d	۷۷/۵۰±۵/۰۵ ^a	۱۱۱±۲۱ ^a	۵۸/۵۰±۳/۴۵ ^b

* در هر ستون میانگین های دارای حروف مشترک درسطح احتمال ۱٪ و باستفاده از آزمون دانکن تفاوت معنی دار ندارند.

(تیمار شاهد)، B₁ (تیمار ۱۵ درصد آرد جو)، B₂ (تیمار ۳۰ درصد آرد جو)، B₃ (تیمار ۴۵ درصد آرد جو)

جدول ۴ نتایج مقایسه میانگین شاخص‌های اکستنسوگراف*

تیمار	انحری	مقاآمت به کشش	کشش پذیری	نسبت مقاآمت به کشش							
۱۳۵	۹۰	۴۵	۱۳۵	۹۰	۴۵	۱۳۵	۹۰	۴۵	۱۳۵	۹۰	۴۵
C	۸۰±۷/۲۵ ^a	۱۰±۱۷/۱ ^a	۲۲۸±۲۱/۱ ^c	۴۴۸±۲۴۸ ^a	۵۳۲±۱۷/۲ ^a	۱۷۴±۱۳/۶ ^{ab}	۱۲۸±۷/۰ ^c	۱/۹±۰/۲۲ ^b	۲/۲۶±۱/۲۲ ^a	۴±۱/۱۰ ^b	۱۳۵
B ₁	۶۱±۶/۰۰ ^c	۹۳±۹/۲۶ ^b	۲۹۰±۱۰/۱ ^b	۲۹۵±۱۰/۲ ^b	۲۲±۰/۸۲ ^b	۱۱۴±۷/۱۷ ^b	۱۱۹±۱۹/۱ ^b	۱۳۲±۱۱/۰۲ ^c	۱/۹±۰/۲۲ ^b	۲/۲۶±۱/۲۲ ^a	۴±۱/۱۰ ^b
B ₂	۵۴±۷/۴۵ ^d	۴۸±۹/۸۵ ^c	۲۹۰±۹/۰۱ ^b	۳۶۸±۱۱/۱ ^{ab}	۳۶۱±۲۷/۲ ^b	۳۳۱±۲۷/۲ ^b	۳۵۱±۲۶/۸ ^b	۳۵۶±۲۰/۱ ^{bc}	۳/۸۵±۰/۹ ^b	۳/۸۶±۱/۱۱ ^{ab}	۳/۸۵±۱/۱۲ ^b
B ₃	۴۸±۷/۱۵ ^e	۴۷±۹/۹۸ ^c	۳۹±۱۰/۷۵ ^c	۳۹±۱۰/۸۳ ^a	۲۷/۸۲±۱/۰۳ ^a	۸۴±۸/۹۶ ^d	۹۱±۹/۷ ^d	۹۳±۸/۷۵ ^{cd}	۹۸±۱۲/۲ ^c	۹۳±۶/۳۴ ^c	۳/۸۵±۰/۹ ^b
BS ₁	۶۸±۸/۲۴ ^b	۴۵±۹/۳۱ ^d	۲۶۶±۲۷/۸ ^c	۲۶۸±۲۸/۹ ^d	۲۲۳±۱۶/۸ ^b	۹۰±۹/۲۲ ^{ad}	۹۰±۹/۲۲ ^{ad}	۹۰±۹/۲۲ ^{ad}	۲/۸۰±۰/۸۷ ^b	۲/۸۰±۰/۱۲ ^b	۲/۸۰±۰/۰۵ ^c
BS ₂	۴۰±۶/۰۵ ^e	۴۰±۶/۰۵ ^e	۳۵۰±۹/۱۶ ^e	۳۷۱±۱۶/۸ ^c	۳۷۱±۱۶/۸ ^c	۹۵±۹/۷۵ ^d	۹۷±۹/۷۵ ^d	۹۷±۹/۷۵ ^d	۱/۸۰±۰/۰۵ ^b	۱/۸۰±۰/۸۴ ^c	۱/۸۰±۰/۰۵ ^b
BS ₃	۲۹±۶/۴۲ ^f	۳۲±۷/۸۴ ^e	۲۱۰±۲۷/۸ ^d	۲۵۲±۱۷/۶ ^c	۲۷۵±۲۴/۶ ^c	۷۰±۸/۶ ^d	۸۲±۶/۲۸ ^e	۲۸±۰/۸۹ ^b	۳/۸۰±۰/۰۹ ^{ab}	۲/۹۰±۰/۰۹ ^b	۲/۹۰±۰/۰۹ ^b

* در هر ستون میانگین های دارای حروف مشترک درسطح احتمال ۱٪ و باستفاده از آزمون دانکن تفاوت معنی دار ندارند.

(تیمار شاهد)، B₁ (تیمار ۱۵ درصد آرد جو)، B₂ (تیمار ۳۰ درصد آرد جو)، B₃ (تیمار ۴۵ درصد آرد جو)، BS₁ (تیمار ۱۵ درصد آرد جو)، BS₂ (تیمار ۳۰ درصد آرد جو به همراه ۲۵٪ خمیر ترش)، BS₃ (تیمار ۴۵ درصد آرد جو به همراه ۲۵٪ خمیر ترش)

همراه ۲۵٪ خمیر ترش)، BS₂ (تیمار ۳۰ درصد آرد جو به همراه ۲۵٪ خمیر ترش)، BS₃ (تیمار ۴۵ درصد آرد جو به همراه ۲۵٪ خمیر ترش)

جدول ۵ نتایج مقایسه میانگین اندازه‌گیری بیاتی به روش دستگاهی در نان‌های تولیدی (بر حسب نیوتن)*

زمان(ساعت)/ تیمار	C	B ₁	B ₂	B ₃	BS ₁	BS ₂	BS ₃
صفر	۱/۲۸±۰/۱۷ ^b	۱/۱±۰/۱ ^a	۱/۸۵±۰/۳ ^{bc}	۲/۰±۰/۶ ^c	۱/۱±۰/۱۷ ^a	۱/۰۹±۰/۳۱ ^{ab}	۱/۹۲±۰/۶ ^{bc}
۲۴	۱/۳۶±۰/۸۷ ^{ab}	۱/۲۶±۰/۱۹ ^{ab}	۲/۱۶±۰/۴۲ ^b	۲/۳۵±۰/۸۸ ^c	۱/۱۰±۰/۸۷ ^a	۲/۰۸±۰/۸ ^{bc}	۲/۰۸±۰/۸ ^{bc}
۴۸	۱/۴۵±۰/۶۱ ^b	۱/۳۰±۰/۶۳ ^{ab}	۲/۸±۰/۲۷ ^{cd}	۲/۷±۰/۹۳ ^{cd}	۱/۱۱۵±۰/۵۳ ^a	۱/۶۶±۰/۳۶ ^{bc}	۲/۶۶±۰/۹ ^{cd}
۷۲	۱/۴۶±۰/۴۲ ^a	۱/۹۵±۰/۴۸ ^b	۳/۴۱±۱/۱۸ ^d	۳/۴۱±۱/۱۸ ^d	۱/۸۸±۰/۲۲ ^b	۲/۹۸±۰/۲۲ ^c	۳/۳۸±۱/۱۰ ^d

*در هر ردیف، میانگین‌های دارای حروف مشترک در سطح احتمال ۱٪ تفاوت معنی دار ندارند.

(C) تیمار شاهد)، B₁ (تیمار ۱۵ درصد آرد جو)، B₂ (تیمار ۳۰ درصد آرد جو)، B₃ (تیمار ۴۵ درصد آرد جو) و BS₁ (تیمار ۱۵ درصد آرد جو به همراه ۲۵٪ خمیر ترش)، BS₂ (تیمار ۳۰ درصد آرد جو به همراه ۲۵٪ خمیر ترش)، BS₃ (تیمار ۴۵ درصد آرد جو به همراه ۲۵٪ خمیر ترش) بیانی کمتری برخوردار بودند. این مساله نشان می‌دهد که افزودن مقادیر پایین آرد جو و خمیر ترش در کاهش میزان بیانی نان‌ها موثر بوده است. به عبارتی افزودن آرد جو موجب افزایش میزان رطوبت نان شده، همچنین در اثر تولید برخی پلی‌ساقاریدها توسط لاکتو‌بایوسیلوس‌های موجود در خمیر ترش، میزان جذب آب افزایش یافته و از انتقال رطوبت از مغز نان به سمت پوسته جلوگیری می‌کند که نتیجه آن نرمی بافت نان حاصل می‌باشد. همان‌طور که اشاره شد مصرف مقادیر بیشتر آرد جو (از ۱۵ درصد به ۳۰ درصد) در کاهش میزان بیانی نان‌ها تاثیری نداشته که به دلیل تضعیف شبکه گلوتونی می‌باشد و سبب کاهش حجم نان، فشرده شدن بافت و سفت شدن آن می‌گردد. البته میزان بیانی در تیمار B₃ نسبت به تیمار B₁ کمتر شده هرچند بین این دو اختلاف معنی دار مشاهده نمی‌شود. براساس تحقیقات Katina (۲۰۰۶) مشخص گردید که یکی از مهم‌ترین دلایل کاهش بیانی نان‌های فرآوری شده با خمیر ترش مربوط به اسید لاتکتیک تولیدی بوده که سبب افزایش تخلخل، غیرفعال سازی آنزیم آلفا آمیلاز و افزایش نرمی بافت نان می‌گردد که با نتایج به دست آمده از تحقیق مطابقت دارد [۱۶].

- تاثیر افزودن خمیر ترش و مقادیر مختلف آرد جو

روی طعم و مزه

باتوجه به نتایج نمودار ۲، بیشترین امتیاز از لحاظ ویژگی طعم و مزه، مربوط به تیمار شاهد بود که دارای اختلاف معنی دار با کلیه تیمارها به جز تیمار BS₃ بود از سوی دیگر کمترین امتیاز برای تیمارهای B₂، B₃ و B₁ محاسبه شد که

نتایج ارزیابی حسی

- تاثیر افزودن خمیر ترش و مقادیر مختلف آرد جو

روی عطر و بو

با توجه به نتایج نمودار ۱، بیشترین امتیاز از نظر ویژگی عطر و بو متعلق به تیمار BS₁ بود هرچند هیچ گونه اختلاف معنی

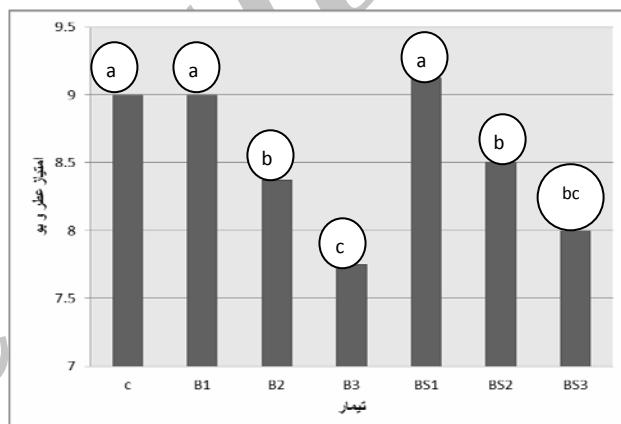
۴- نتیجه‌گیری

نانهایی که در تهیه آنها از آردهای کامل و سبوس دار استفاده شد، در مقایسه با نانهای تهیه شده از آرد سفید به مراتب ارزش غذایی بالاتری داشتند و مصرف روزانه آنها می‌تواند مقداری از نیاز روزانه بدن به املاح، پروتئین، فیبر و ویتامین‌ها را تامین نماید. افزودن آرد جو به آرد گندم سبب افزایش ارزش غذایی نان شده، همچنین بتاگلوکان موجود در نانهای حاصل، سبب کاهش پیک قند خون، کترول وزن و جلوگیری از بروز بیماری‌های قلبی – عروقی در انسان می‌شود. نتایج شاخص‌های فارینوگراف و اکستنسوگراف مشخص نمود که افزودن آرد جو به آرد گندم سبب افزایش جذب آب در کلیه تیمارها می‌شود به علاوه تیمار B_3 نسبت به سایر تیمارها از قابلیت کشش پذیری کمتری برخوردار بود که نتیجه آن داشتن نانی سنگین و سفت می‌باشد. به علاوه نتایج تحقیق نشان داد که استفاده از خمیرترش باعث نرم شدن بیشتر نمونه‌های خمیر شده به طوری که خمیرهای حاصل از میزان مقاومت به کشش کمتری برخوردار بودند. از لحاظ ارزیابی بیاتی، نمونه‌های نان BS_1 و B_1 در مقایسه با سایر نمونه‌ها از میزان بیاتی کمتری برخوردار بودند، هرچند اختلاف معنی‌داری بین این تیمارها با تیمار BS_2 مشاهده نشد و حتی میزان بیاتی این دو نمونه نان از نان شاهد کمتر بود. همچنین بر اساس نتایج کاربرد ۲۵ درصد خمیرترش باعث بهبود عطر و بو و مزه در نان‌های حاصل شد که دلیل آن پرتوئولیزهای انجام گرفته و تولید مواد مختلف آروماتیک در خمیر می‌باشد.

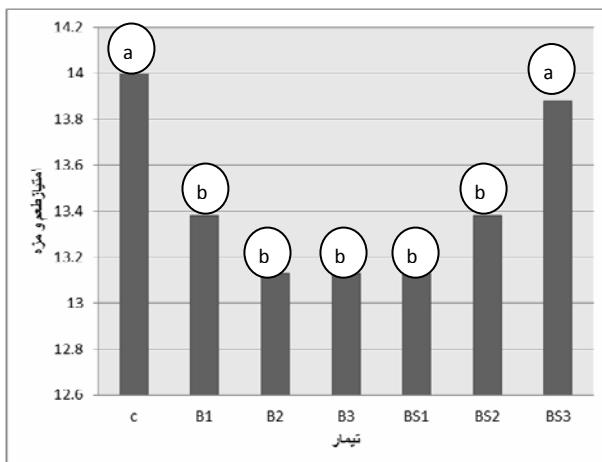
۵- منابع

- [1] Cossani, M., Gustavo, A., Savin, R. (2009), Yield and biomass in wheat and barley under a range of conditions in a Mediterranean, content lists available at Science direct. 8: 123-127.
- [2] Ereifej, K. I., Mahasneh, M. A. I., Rababah, A. (2006), Effect of Barley flour on quality of Barley bread. International Journal of food Properties. 9 (1): 39-49.
- [3] Izydorczyk, M. S., Dexter, E. (2008), Barleyb glucan sandarabinoxylan smolecular structure physicochemical properties.

هیچ‌گونه اختلاف معنی‌دار بین این تیمارها و تیمارهای B_1 و BS_2 دیده نشد. همچنین در میان نانهای حاوی خمیرترش، کمترین امتیاز مربوط به تیمار BS_1 و بیشترین مربوط به تیمار BS_3 به دست آمد. یعنی به کارگیری خمیرترش موجب تشدید عم و مزه نان شد، درحالیکه با افزایش مصرف آرد جو، طعم و مزه نانها به دلیل طعم نامطلوب جو کاهش یافت. با اضافه کردن خمیرترش، طعم تیمار BS_3 در مقایسه با تیمار B_3 بهبود یافت که به علت تاثیر مثبت اسید لاتکیک و اسید استیک موجود در خمیرترش بود. قابل توجه این که اگر میزان اسید استیک موجود در خمیرترش بیش از حد افزایش یابد، رشد مخمرهای موجود در خمیرترش مهار و حتی متوقف می‌شود که در چنین شرایطی مزه نان نامطلوب خواهد شد [۲۴].

نمودار ۱ مقایسه میانگین عطر و بو

نمودار ۲ مقایسه میانگین طعم و مزه

- Environment Microbiology, 69(4): 2073–2079.
- [15] Bullerman, L., GiesovaHassan, M., Deibert, D., Rye, D. (2007), Antifungal activity of sourdough bread cultures, Department of Food Science and Technology, University of Nebraska, 1: 234.
- [16] Katina. K., Salmenkallio Marttila, K., Partanen, R., Forssell, P., Autio, K. (2006), Effects of sourdough and enzymes on staling of high fiber wheat bread, LWT, 39: 479–491.
- [17] Vogal, R. F., Ehrman, M. A., Gaenzle, M. G. (2002), Development and potential of starter lactobacilli resulting from, explora of the sourdough ecosystem Antion van leeu - wenhoke. Inter. J. Gernal and Molecular Microbiology, 81: 631-638.
- [18] AACC. (2003), Approved Methods of the American Association of Cereal Chemists, St. Paul, MN. USA.
- [19] Sidhu, J. S., Al-Hooi, S. N., AlSaqer, J. M. (1999), Effect of adding wheat bran and germ fraction on the chemical composition of high fiber toast bread. Food Chemistry, 67:365-371.
- [20] Williams, P., Haramein, F. E. L., Rihawi, S. (1998), Crop quality evaluation methods and guidelines. International Center for Agricultural Researching Dry Areas (ICARDA).
- [21] Basman, A., Koksel, H. (2001), Effects of barley flour and wheat bran, supplementation on the properties and composition of Turkish flat bread Yufka. European Food Technology, 212: 198-202.
- [22] Arendt, E. K., Ryan, L. A. M., Dal BelloF, F. (2007), Impact of sourdough on the textureof bread. Food Microbiology, 24(2):165-174.
- [23] Cangno, D. R., Anglis, D. E., Corselis, A., Lavermicocca, P., Arnauit, P., Tossut, P., Gallo, G., Gobbetti, M. (2003), Interactions between sourdough lactic acid acteria and exogenous enzymes: effects on the microbial kinetics and dough textural properties. Food Microbiology, 20: 67-75.
- [24] Gobbetti, M., Angelis, M., Corsetti, A., Cagno, R. (2005), Biochemistry and physiology of sourdough lactic Acid Bacteria, Trends in Food Science Technology, 16:57-69.
- International Journal of food Properties. 7(3): 2850 -857.
- [4] Keough, K. (2005), Healthy body_healthy food, Agricultural Research and Innovation in Alberta Agriculture & Food Council. 3: 5.
- [5] Casiraghi, M., Cristina, M., GarsetI, M. K., Testolin, M.D., Furio Brighenti, M. D. (2006), Post-Prandial Responses to Cereal Products Enriched with Barley Glucan. J. the American College of Nutrition. 25: 313-320.
- [6] Malcolmson, I. (2005), Milling and End Use Properties of CDC Candle Waxy Hulless Barley. Canadian International Grains Institute., 3: 4.
- [7] Newman, C. W., Newman, A. S., Elizabeth, A., Webster. F. (2005), The future of barley. Cereal food world. 50: 5.
- [8] Vaculova , k., Gabrovska, D., Prokes, J., Ouhrabkova, J., Hoke, K., houska, M., Rysova, J., Paulickova, I. (2005), Changesin Hulless Barley Nutritional Quality During Grain Processing and Utilization. International Congress Flour Bread.
- [9] Sadeghi, A., Shahidi, F., Mortazavi, S. A., Koocheki, A., Mohebbi, M. (2007), Evaluation of sourdough effect on Iranian Barbari staling, Department of Food Science and Technology, Faculty of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad. 490-495.
- [10] Zannini, E., Garofalo, C., Aquilanti, L., Santarelli, S., Silvestri, G., Clementi, F. (2009), Microbiological and technological characterization of sourdoughs destined for bread making with barley flour. Food Microbiology, 26:744–753.
- [11] Lopez, H.W., Vallery, F., Levrat-Verny, M. A., Coudray, C., Demigen, C. (2000), Dietary phytic acid and wheat bran enhance mucosal phytase activity in rat small intestine. J. Nutrition, 130:2020-2025.
- [12] Liu, B. L., Rafiq, A., Tzeng, Y. M., Rob, A. (1998), The induction and characterization of phytase and beyond. Enzyme and Microbial Technology, 22: 415-424.
- [13] Crowley, P., Schober, T., Clarke, C., Arendt, E. (2002), The effect of storage time on textural and crumb grain characteristics of sourdough wheat bread. European Food Research. Technology, 214: 489- 496.
- [14] Korakli, A., Pavlovic, M., Michael, G., Rudif, V. (2003), Exopolysaccharide and Kestose Production by Lactobacillus sanfranciscensis LTH2590. Applied

Evaluation of additional barley flour and *lactobacillus plantarum* (ATCC 43332) on quality properties toast Breads

Movahhed, S.¹*, Mirzaei, N.¹, Ahmadi Chenarbon, H.²

1. Department of Food Science and Technology, Varamin - Pishva Branch, Islamic Azad University, Varamin, Iran
2. Department of Agronomy, Varamin - Pishva Branch, Islamic Azad University, Varamin, Iran

(Received:89/7/6 Accepted: 90/6/23)

Barley flour is one of the cheap, nutritious and rich fiber food stuff and has many applications in food industries special in cooking products. Nowadays, regimen fibers role is very important on human health and preventing diseases such as fatness, heart and blood vessels diseases, diabet and digestive cancers. In this research, in the first stage, barley flour in levels of 15, 30 and 45 percent was added to wheat flour that used in toast breads. Then in order to evaluation of barley and wheat flour, different chemical experimental were done and results showed that wheat flour with 29.75% wet gluten and barley flour with 6.5% of fiber had the best quality of nutrition. Then dough prepared in two different stages. In the first, barley flour was added in different amounts and in the second, barley flour which had listed with 25% of sourdough that made of *lactobacillus plantarum* (ATCC43332). Then the rheological properties of dough were evaluated by Farinograph and Extensograph. Based on the results, B₃ (45% barley flour) had the most rate of water adsorption and control treatment had the most rate of development time, dough stability, quality, valorimetry number and energy consumption. Staling rate and sensory properties were evaluated by Instron and panel groups respectively. B₁ (15 percent barley flour) and BS₁ treatment (15 percent barley flour with 25 percent Sourdough) had the least staling rate in comparison with other existed samples, also BS₁ was the best in sensory evaluations.

Keywords: Barley Flour, Extensograph, Farinograph, *Lactobacillus Plantarum*, Toast Bread

---

* Corresponding Author E-mail address: movahhed@iauvaramin.ac.ir